

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת קרח תשפ"ב

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:
052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ק"ו.

"כופין אותו עד שיאמר רוצה אני"

הלכה שלמדנו השבוע בגמרא: הנודר להביא קרבן, עליו לקיים זאת. ואם אינו רוצה? האם נוטלים ממנו כסף בכוח? לא! שהרי התורה אמרה 'לרצונו'... הוא מולקה עד שיצטוו: "רוצה אני..." ואז מביא את הקרבן מרצונו.

התמיהה עולה כמאליה: וכי 'רצון' שכזה נקרא 'לרצונו'? בהשיבו על כך מגלה הרמב"ם רבדים עמוקים בעומק הנפש היהודית: כל יהודי רוצה ב א מ ת לקיים את כל מצוות ה'. היצר הוא שמכריחו לחשוב, לומר ולעשות להיפך. לא נותר לבית דין אלא להכריחו לגלות את רצונו האמיתי, וכבר נחשב הדבר 'לרצונו'.

סיפר המגיד הבלתי נשכח, רבי יענק'לה גלינסקי: עמדתי בתל אביב, וחיפשתי נואשות 'עשירי' למנחה. בלית בררה נכנסתי לחנות סמוכה וביקשתי מהמוכר להשלים לי למנין. "כנראה לא שמת לב שאני עסוק..." - השיב לי בחוסר סבלנות. "ותמורת חמישים לירות..." - הצעתי. האיש כיסה ראשו והצטרף. לאחר מנחה סירב בתוקף לקבל תשלום: "איני לוקח כסף עבור מצוות" - אמר נחרצות. "אבל בתחילה רצית..." "אהה... לפני שהתפללת..." נכון, אבל עכשיו אני לא מוכן!"

"כך נראה יהודי", הסיק ר' יענק'לה, "יתכן שתצטרך לגרור אותו למצווה, אך בסוף הוא יהיה מרוצה..."

איך זה קשור אלינו?

לפעמים נדרש מאיתנו מאמץ כדי לעשות טוב; חסד, לימוד, תפילה. אם רק נתאמץ ולא נוותר, לא נתחרט על כך. זו הבטחה!!!

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ק"ה.

"בא מעשה לפני רבי עקיבא בבית האסורין"

שלוש פעמים מופיעות השבוע בגמרא המילים הבאות: "בא מעשה לפני רבי עקיבא בבית האסורין". נתעמק ונתבונן במשמעותן המרטיטה: היו אלו ימיו האחרונים של קדוש הדורות, בעודו יושב בבית הסוהר הרומאי, על כל המשתמע מכך, מצפה לגור דינו המבעית: סריקת בשרו במסרקות של ברזל, והוא, התנא האלוקי, עסוק בדברי אלוקים חיים, בדבר הלכה כזה או אחר.

והמסר שהנחיל לדורות מהדהד: אין מצב הפוטר את האדם מלימוד התורה!

דמויות שכאלו קיימות היו אף בדור האחרון. כך גמרא ישן התגלגל לידינו: מסכת נדרים ששרדה שואה. בעליה שלא זכה לשרוד, חרט עליה בדם את הגיגיו מסמרי השער: "אבקש סליחה מרבון העולמים למחול לי על מה שלא למדתי מסכת זו בעיון[!!!] כמו שאר המסכתות, כי במצוק העיתים הללו כשישראל נרמסים תחת הרשעים לא היה ביכולתי לצמצם את החוששים[!!!] פה סיגעט ל"ג בעומר תש"ב לפ"ק, יעקב רידענץ". שמתם לב לזמן, למקום? בלתי נתפס.

איך זה קשור אלינו?

דור דור ומסירות נפשו. גם אם איננו בכלא הרומאי, איננו שפוטים להשמדה ולכיליון, אם לא ניתן לטרדות ולצרכים אישיים לפגוע בסדרי לימודנו, הרי שבהחלט למדנו משהו...

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ק"ה.

"לכו ועסקו בתורה וחיו"

והשבוע בגמרא: שוב צעדו בני המשפחה אחר מיטת אחיהם, בחור במיטב שנותיו, שהובל למנוחות. מלבד שהיכה בהם האבל, הכתה בהם החרדה: מי הבא בתור?! הם, ממשפחת עלי הכהן שעליה הוטלה קללה נצחית למות בקיצור ימים, היו חסרי אונים.

רבי יוחנן בן זכאי נכנס לנחמם: "האמנם אפסה תקווה?" - בכו לפניו: "חלילה" - השיב להם גדול הדור, "לימוד התורה יביא לכם חיים!". המשפחה אימצה את העצה, וניצלה.

בעולמו של כל-יכול, אין מצב חסר תקווה!

שנת תרפ"ב. הבבא סאלי מבקר לראשונה בעיר צפת, הוא התבקש לבקר תלמיד חכם בן שבעים, חולה וגלמוד. האיש שכב במרתף טחוב מרותק למיטה ואפוף סבל. "במה אברכך?" - שאלו הצדיק, והאיש השיב: "ברכני שאבריא ואזכה להתחתן ולהביא ילדים", הבבא סאלי שנפעם לראות אדם הנמצא במצב כה נואש ועודו בתוקף אמונתו, בירכו בחום. עשר שנים עברו, הבבא סאלי ביקר שוב בצפת ונדהם למצוא את האיש חי בבריאות, נשוי, ולו שני ילדים.

איך זה קשור אלינו?

גם כאשר נראה לאדם שהוא ניצב בפני קיר אטום, בל ישכח: מאחורי ה'קיר' עומד מי שאמר לעולמו די, אשר בידו לומר לתלאותיו די. רק יאמין, ויבקש!